

byl krajní, já však nevěděl, na kterou stranu si mám stoupnout. Hledám jej, až konečně shledám, že byl na opačné straně, kdežto já stál co stál chtěl vedle něho jíti. Vběhnut jsem mezi řady. Věk Václav pravil, tatínku, co to děláte? Ale už to bylo. Hudba jim hrála až na nádraží, kde si upevnit vojnové v dobytých va gonech svoje věci a zněl ještě 15 minut strážník se svými. Slezli tu díž z vozů a chvíli jsme ještě stáli, ale tak jaksi netečně a jako bychom vzpomínali, co bychom si měli říci. Tatínku... Václav na vazuje řeč, když pojednou tubaň volá nasadit do vozů. Tak s Pánem Bohem, tatínku! a již vyskočil za druhými, ale vyložil se přes to železné zábradlí. K vozům se přiblížit nebylo však dovoleno, tak jsme se aspoň na sebe dívali, při němž ani ti vojáci, ani my nepostřehli, že se již vlak pohybuje. Najednou ale z těch vozů vzduchem zabručelo — s bohem! s bohem! Kousek jsem spechal podél vozu, v němž odjížděl náš Vašek, pak rychleji, ale dál to už nešlo, tož jen máváním šátků dali jsme si — poslední s bohem! Zmizel celý vlak, ale já přece stál ještě chvíli na místě a díval se do dálky v tu stranu, na kterou náš Váška odjel. Pak sednul jsem si na stupátko u vagonu, až přišel konduktér a povídá: "Nie Vám to, tatínku, nepomůže, jděte raději domů!" A tu ještě jednou jsem se v omu stranu podíval a šel jsem domů. — Od Methoda jsem nedostal dosud žádný dopis, ačkoli jež od něho čekám každého dne. Pozdravujeme Vás všechny vespo lek! Buďte s Pánem Bohem! — Váš otec.

Pan Wm. Nevole z Brainard, Nebr., zaslal nám k očištění náš sledující dopis, který obdržel od svého švakra — bývalého šikovatele v rakouské armádě:

Čáslav, 29. května 1919.

Draze milovaný švagr! a švakrová! — Opět zasílám vám do té dálné exilny dopis a to v naději, že tentokráte dojde svého cíle. Psali jsme vám již třikrát, že však nepřišla žádná odpověď, svědčí to, že vám zajisté nedošly. A jako vy tam, tak i my zde museli jsme se spřátelili s tím nejhorším po celou dobu trvání války. Ach — musím vám připomenouti, že dnešní zlatou naši svobodu vydožily nám naši bratři v exilu, tam daleko za vodou, tam u vás a ti, kteří svoji krví osvobodili po 300 let pod jařmem Germánů úpieť druhou naší matici — vlast s jejími nešťastnými dítkami, tak že nyní máme svoji "Československou republiku". My zde máme jenom co děkovaťi dra hým našim bratrům legionářům, kteří všecko i celý svůj život nasadili, jenom aby druhou naši slovenskou otcinu z drápy pekelných Germánů navždy osvobodili. Zde se nám tak škvele nevede, než pře ce díky Bohu za to, vzdět jsou lid é, že se jim vede ještě hůře, nežli nám a musejí také žít a tak snad i my na tomto světě obstojíme. Dnešní život je radostný a veselý, když si konečně můžeme s vlnit alespoň písemně pohovořit. Pře to ale byl by ještě mnohem ra dostnější a veselejší, kdyby naše srdce netřáply velké hrudy lítosti a zármutku. Vždyť ta světová válka vyžádala si též z naší rodi ny velké oběti, jímž vznejme stále vzpomínku. Neuprosná smrt zkosila dva bratry Rybáky a dvě sestry se třemi dětmi, kdežto nyní zemřel 4-letý synček, Josef, syn paní Tomkové, padl na poli eti, byv zasažen střípnou šrapnelu. Ten život v době válečné nelze ani vyličít a co všechno muselo se od 20. dubna 1915 do 2. listopadu 1918 zažít a prodělat. Žítí jsme v Uhrách, byl to ale perný život a také jako nějaká zlodějové muse li jsme i z Uher přebít. Snad by nás byli zavraždili, neboť nám všechno odojmou a pouze to, co jsme měli na sobě, nám ponechá li. Můžete si tudíž představit, jak nás ti Madarí ochudili. Když jsme se vrátili do Čech, nebylo čeho se chopit a peníze jsou jako voda, poněvadž musíme všechno kupovat. O hospodářství nemůže me vám nicého sdělit, tak jako vy nám píšete. Vždyť nemáme ani slepičky. Když jsme byli blízce, tu bychom si k vám doskočili ale spo u pro trochu sádra na omakót ní hrabonů. Zde stojí kilogram

sádra 60 Korun; kg. mouky stál 8 K — pod rukou — veřejně se vůbec nedostane a pár bot stojí dnes v Čáslavě 300 Korun. Před stavte si tedy, jak má člověk býti živ a při tom veselý býti! Se sr dečným pozdravem — Rodina Rybáková.

TOPEKA, KANS., dne 28. čer vna 1919. — Čtění red. "Pokrok"!) Znů jsou v plněm proudu. Čtu v novinách, jak Kansas na různých místech je připraven přivítat I. W. W. (Prámyslové Dělníky Světa), vlastně "Zlomyslo vě—Necheť dělat—Kazisvěty. Měl jsem příležitost s některými mlu vit. Je to žalostně politování hod ná sebránka, jsou-li většinou ta koví, jako ti, co jsem s nimi mlu vil. Zdáji se to býti lidé na du chu i těle zlomeni, bez plánu na život, bez víry, bez mravních zá sad, nenávidíce všechen stávaj cí zřpůsob na světě. Jeden byl mladík, Brit, ale tak zmámený od německého agitátora, že se ve společnosti jeho potloukal, uče se nenávidět Anglii falešnými o ní zprávami sveden. Jiný potloukal se mezi farmery, agitoval proti vládě, stranil Němcům, haně dnešní systém vykořisťovatelů, al při příležitosti zvykl se a mluvil, jako by farmaři sami též byli o dīrači, dělající velké peníze a na dělníku chtěje, aby dělal dlouhé hodiny. Zeptal jsem se ho, proč tedy toho nehledí, aby se sám stal farmařem, když farmaři se mají tak dobře. On ale podle všeho sám nebyl k ničemu a farmu by nedovedl řídit, kdyby ji darmo dostal. Oh, v Americe jest je ště milionů akrů pozemků jen čekajících hlavu plnou bílé látky mozky a pilné ruce. Ale oběho toho, zdá se, že se tím americkým Bolševikům nedostává a raději by trhali, co jiný postavil, než by si sami něco vybudovali od záklá du. Jejich nenávisť stávajícího "systému" je mnohem větší, nežli ebnut a schopnost k plodné práci. S jiným jsem jel po vlaku, an jel z Colorado do Texasu. Jak pravil, byl po léta strávenou s bandami I. W. W. úplně bez pro středků; peníze na zakoupení lun če neměl, ale měl několik doutni ků a ty vykuřoval místo jedení. Byl vyčehlý a přesty od tabáku měl huď. Byl nervosní a sval stvo krku a tváří se mu stále ni movolně stahovalo příčinou, jak za to mám, nikotinu v krvi. Byl zlomen na těle i na duchu. "Ne vím nic, nevěřím v nic," pravil. "Vím jen, že matka má byla ma tka má. Byli-li můj otec mým ot cem, neví, Co se se mnou stane, novím. Žádnému nevěřím. Ani tolik tribulu bych si nedal, abych vlastnínmu bratru vyměnil drobné. K vůli nikomu z cesty si ne vyjdu, když nemám," atd. Toť jeho filosofie. Jiný se chechtal tomu, jak prý Němci usekávali francouzským vojákům ruku pra voni. Co prý tomu říká? "Ne říkám tomu nic," odpověděl jsem; "já k tomu nic říkat nemu ším. — k tomu celý svět jednou něco řekne!" Načez on se pře ce pozavíral? — Auo, jsou to nešťast ní lidé, úplně teutonští ve svých názorech. Teutoni nebyli schop ní něco zbudovat v nové krajině ve svých koloniích. Oni raději vyhubením jiných chtěli se znoc nit toho, co jiní zbudovali. Jak jinak na tom jsou Angličané! Jejich kolonie vždy prosperují. A Holanďané! Nejen, že kolonie jejich jsou nejzbojnější řízené, ale místo, aby plánovali válku na jin é národy, plánují na vysušení celého Zayder Zee moře, když již byli obrátili umělé velké rozlohy močálů v plodnou zem. Pak I. W. W. a bolševik nemá ani schop nosti ani chutě, aby kácel stromy, dobýval pařezy, vysušoval močá ly a buďoval si domov od záklá du, kdež by celý výsledek práce byl jeho; ale chce bombami ka zít a ničit vše a hlásit se ke vše mu, co jiný dělník za obdrženu za práci mzdu zbudoval, jako by na to vše měl právo on (ač se všeh o ani přstem nedotekl). Jen pro to, že si také dává jméno "děl ník". "My jablka plujeme," pravil kobylnice mezi jablky po dovoze plynoucí, napsal o něm Ko menský. To platí o bolševicích, když říkou: "My dělníci!" Věk takový agitátoři nejsou Americe vlastní, ale přivezli si sem své ná zory z Evropy. Celou směrodat nou Ameriku zbudovali farmaři,

aneb jejich synové. Dělnický li veť, přijetý sea z Evropy, stále přecházel buď v americkou buržo azii aneb v americké farmáře a strácel tedy dělnický ráz. Jen ti, kteří zde nastoupili práci, která je zneschopnila pro jiného, zůsta li trvale dělníky. Nejsnáž i ne umělí a méně umělí lidé přišli k něčemu svému, když se obrátili na venkov. Venkov z nich vyce poval lidi — americké, samostat ně. Ovšem, mnozí měli těžké tu záležit. Sám jsem v nich byl a cením si té školy. Začali jsme v Americe, otec jako dělník přes tři roky. Pak jsme jeli na domovinu do Kansasu, začali s "drnkem", pokrytým drny, za 10 při 12 st. velkým uvnitř. V předu jedno půl-okno a dvěře a byt byl hoto vý. Postel byla z hrází polože ných na rohatiny vsazené do "po dlahy". U noh postele byl kuf rad, nenávidíce všechnen stávaj cí zřpůsob na světě. Jeden byl mladík, Brit, ale tak zmámený od německého agitátora, že se ve společnosti jeho potloukal, uče se nenávidět Anglii falešnými o ní zprávami sveden. Jiný potloukal se mezi farmery, agitoval proti vládě, stranil Němcům, haně dnešní systém vykořisťovatelů, al při příležitosti zvykl se a mluvil, jako by farmaři sami též byli o dīrači, dělající velké peníze a na dělníku chtěje, aby dělal dlouhé hodiny. Zeptal jsem se ho, proč tedy toho nehledí, aby se sám stal farmařem, když farmaři se mají tak dobře. On ale podle všeho sám nebyl k ničemu a farmu by nedovedl řídit, kdyby ji darmo dostal. Oh, v Americe jest je ště milionů akrů pozemků jen čekajících hlavu plnou bílé látky mozky a pilné ruce. Ale oběho toho, zdá se, že se tím americkým Bolševikům nedostává a raději by trhali, co jiný postavil, než by si sami něco vybudovali od záklá du. Jejich nenávisť stávajícího "systému" je mnohem větší, nežli ebnut a schopnost k plodné práci. S jiným jsem jel po vlaku, an jel z Colorado do Texasu. Jak pravil, byl po léta strávenou s bandami I. W. W. úplně bez pro středků; peníze na zakoupení lun če neměl, ale měl několik doutni ků a ty vykuřoval místo jedení. Byl vyčehlý a přesty od tabáku měl huď. Byl nervosní a sval stvo krku a tváří se mu stále ni movolně stahovalo příčinou, jak za to mám, nikotinu v krvi. Byl zlomen na těle i na duchu. "Ne vím nic, nevěřím v nic," pravil. "Vím jen, že matka má byla ma tka má. Byli-li můj otec mým ot cem, neví, Co se se mnou stane, novím. Žádnému nevěřím. Ani tolik tribulu bych si nedal, abych vlastnínmu bratru vyměnil drobné. K vůli nikomu z cesty si ne vyjdu, když nemám," atd. Toť jeho filosofie. Jiný se chechtal tomu, jak prý Němci usekávali francouzským vojákům ruku pra voni. Co prý tomu říká? "Ne říkám tomu nic," odpověděl jsem; "já k tomu nic říkat nemu ším. — k tomu celý svět jednou něco řekne!" Načez on se pře ce pozavíral? — Auo, jsou to nešťast ní lidé, úplně teutonští ve svých názorech. Teutoni nebyli schop ní něco zbudovat v nové krajině ve svých koloniích. Oni raději vyhubením jiných chtěli se znoc nit toho, co jiní zbudovali. Jak jinak na tom jsou Angličané! Jejich kolonie vždy prosperují. A Holanďané! Nejen, že kolonie jejich jsou nejzbojnější řízené, ale místo, aby plánovali válku na jin é národy, plánují na vysušení celého Zayder Zee moře, když již byli obrátili umělé velké rozlohy močálů v plodnou zem. Pak I. W. W. a bolševik nemá ani schop nosti ani chutě, aby kácel stromy, dobýval pařezy, vysušoval močá ly a buďoval si domov od záklá du, kdež by celý výsledek práce byl jeho; ale chce bombami ka zít a ničit vše a hlásit se ke vše mu, co jiný dělník za obdrženu za práci mzdu zbudoval, jako by na to vše měl právo on (ač se všeh o ani přstem nedotekl). Jen pro to, že si také dává jméno "děl ník". "My jablka plujeme," pravil kobylnice mezi jablky po dovoze plynoucí, napsal o něm Ko menský. To platí o bolševicích, když říkou: "My dělníci!" Věk takový agitátoři nejsou Americe vlastní, ale přivezli si sem své ná zory z Evropy. Celou směrodat nou Ameriku zbudovali farmaři,

neni jít ani na těle ani na duchu jaká ten, co se pohybuje v otevře ných předtřech, kde jeho předstí po tisíctí, se pohyboval. Takový člověk nímopulně na sobě cítí, že je o něco ve světě připraven, ale nevědomí si snad jasně oš. Pod čínaje přilhi svou zašćenou bluzu, jako by ona byla tím, co ho dělá menším člověkem a pře ce čínaje snad přilhi límece na šit ním a snad nevidí jej, jako by ten byl příčinou velkého roadlu lidu. Snad od chlapcůví v době dělání a má-li sám chlapce, dáho neč v muže dospěl, nutí je k jed notvárně vyslující práci při do volání. Chlapce celě dny takto zaměstnaný, když vidi snad chlap ce jiné, jak mají více svobody, tu začne nenávidět svět. Tak začína bolševické citění. Přílo, mimo ne za své důležitě, přišlo s paro strojem mnoho jiných strojů a následkem toho nesčetných to va řen. Na všechny ty stroje potře ba jest nesmírného množství železa: také se musí dohazovat, slévat, vyvalovat atd. Tak zase bezčasně zástupy dělnictva zaměstnávají se železom. Tak té všeliké těžké práci vení konec; stále se mění, bere větší vzrůst, tak že dělník nesta čně téměř do ni vpravovat. A na bezpečí dělníka málo kdo myslí. Tím stále povstává mnoho ne štěstí. Každých patnáct většín přijde nějaký dělník k úrazu ve Spoj. Státech. Čím dále, tím ví ce hledí se tomu odpomouti v ochrannými přístroji, ale nešťestí zůstává stále přilhi mnoho. Co jen lidí přijde k popálení a k zm začení ročně při slávacím? Pak podíváme se do váleoven! Člo věk tu po celých osm neb deset hodin denně stojí u velikých kle ští, zavěšených v prostřed, jež nůž ovládá oběma rukama. Z váleů vyběhne kus železa, zhavé ho, z něž hořko jen, jen sáďa, vá žičko několik set liber. Člověk je chytí zavěšenými kleštěmi a co nejrychleji řídí zpět mezi vále ce, aby bželo na druhou stranu, kde jiný člověk podobně se ho chopí a řídí, aby se vrátilo zpět. To se opakuje, až je z kusu železa vy válena buď železniční kolej, ne železniční tráme, nebo plát. — Konečně zacházení s elektřinou. To je zacházení přímo se hromem a smrtí. Tak bychom mohli jít od jedné k druhé té namáhavé práci, až do všelijakých tova řen jež podobně paprostej umožní a kdež pracují nejen muži, ale i ž eny a děti. Přice různá, měnil se na venkově, je dětem zdravá, ne přesahuje-li jejich síly. Ale práce jednotvárná v tovařných obytě ně hubí nedospělé na těle i na mys li. Všichni takto zaměstnaní ma jí málo času věnovati svým rod inám. Dokud děti jsou malé, ne jdou do práce a v měsících, kdy není školy, kupí se na uličkách kováč bývá dětský "babylon". Ot kově jsou v šuchtě neb v tovařně, večer přijdou uněčené. A matka na vše nemůže stačit. Nejhorsí je to ve velkoměstech, kde byty ei helné jsou rozpálené v létě slun cem, že v nich jako v peci. Tu šťastní dělníci již mohou mít své byty, v malých domkách u od lehlější části, kde víc volno. Pra vými lidomormani jsou části New Yorku a Chicago. Tam jestli ka zatel má trochu odlatkev, může být na to připaven, že bude má jednou tolik dětských pohřebů jako Cleveland, St. Louis a Oma ha, kde dělníci více bydlíej v malých domkách s větším prosto rem kol. Však i ty nejpříznivěj ší poměry dělníka ve městě jsou daleko od toho, co by měly býti. Ač poměry na venkově také ještě daleko nejsou takové, jaké by měly být, pře — oh, vy zlaté časy! Když my hoši kravami jsme se volně prohánili po té boží přel í. Věděl jsem na dvě míle da leko, kde jaký dít, v němž nějaká "sunfish" neb nějaký "bul head" po destě obytějně uvá žly. Někdy se nám podařilo na špendlíkovou udici je chytit. Jin ý rybka kobyliku ze špendlíku sádhla; a věřte, když uvázla, tedy se špendlík naroval a ryba i s kobylikou ta tam! Oh, jak jsme byli hrdí, když nám dědeček z dolový posla skutéčně nřel! Tu bychom byli ani nejdli a krávy domě nehnali; jen bychom byli lo vlí! A jestli jsme přihnali někdy přilhi pozdě a měli při tom nějaká rybky, hleděl jsem jim okázale házet na proutku, aby jako zmr

ZENY TRPI
... (Severa's Regulator) ...
Severův Regulátor
...
Zařivací sílka...
Vystřikování...
W. F. SEVERA CO, CEDAR RAPIDS, IOWA.

nyly přisně přivítání, jež nás v pozdější hodinu obytějně čekalo! Co pak já jsem se tehdy stal o pozepří mezi kapitálem a prací! Chodil jsem bos a střevisový mopopol mi ani o srdce nezavádl. Prohibice nás tehdy netrápila, ale ani jsem, tuším, nevěděl, jak pi vó chutná, až mi bylo nějakých osmáct let. Tak jsme vyrůstali na západě my, první farmaři ho ši, a nie metodám bolševiků ne chceme rozumět. Zákeřnícky vra ždit třeba nevinné osoby, proto že nuyější systém je, čím nemá býti? A kdyby mi nebylo již padesát sedm roků, znovu bych volil no vých se s někým ve městech na ži vot a na smrt rval proto, že sy stém nuynější není v pořádku. Léč stávající společnosti je, ne ve vět ším kupení se, ani v socialismu, ale ve větším rozptylení a ve větším využití práva přítomného indivi duálního. Vždyť dnes kapitali sta a zaměstnavatel musí být de setkrát bdělejší a prozíravější, než pouhý dělník, si se mu jeho líže ce rozejdou a závod přijde na nás. Kapitalista je v Americe kapitali stou příliš často jen proto, že na před co dělník dovedl těžít s ča sem a nepočítal hodiny své práce kdežto příliš mnoho dělníků ži stali jimi jen proto, že nikdy ne vykonali nic více, nežli musili a ehtěli si hořet při hrnci neb soud ku, místo toho, aby také duhen těžili. Často s trestuhodnou ne dbalostí hotovi byli žit v decha morných okolnostech, jen když měli dost masa a piva. A ne pra covali pro vyšší plat a kratší ho diny, nevyužili jich k svému vzdě lání, když jich dostali. Ten vyšší plat pak jde do kroužku. Vše co dělník koupí, dělá zase jiný děl ník, který také má vyšší plat. A tak za vyšší plat dělník víc teř nekoupí, nežli dříve za malý a to proto, že není ani o líbru víc hrabmor, masa, mouky, nežli bylo dříve. To proto, že dělník se že ne spíše za peníze, než by dělal tam, kde potřeby životní z matky pudy přímo se dolývají. Ó, se dlučenou se dusal pohrdá. Ne jsem žádným přítelem kapitálu proti dělníku. Ale pouhá nevá vist kapitálu poměry nezmění a dělníkoví nepomůže. Jedna třeti ná, tak průměrně, podniků ve Spojených Státech se vyplácí; ostatní dvě třetiny bud se nevyplácejí, aneb udělají přímo úpadek. Z to ho vidět, že kapitál má také chon lostivé postavení. Sám jsem po znal jeden případ, kde "bás" udě lał úpadek a to proto, že měl více I. W. W. mezi dělníky, než děl níků dobrých. A všichni jeho děl níci příčinou jeho úpadku zůstali celou žim, bez práce. Není ten kapitál, co udělá úpadek, dělníku prospěšný, nýbrž ten kapitál, kte rý je upotřeben úspěšně. Jak to po válec bývá, snad blíзка je do ba, kdy pro výši požadavků pře ce bude značně úpadků v této ze ni a dělníci, ztrativše práci, bu dou hledat spásy na venkově, ja ko se stalo s dělníky na Rusi. Proti systému zaměstnavatelské mu zavází se tu a onde ko-operace zaměstnavatele s dělníky. Tu se již provádí dávno, kde poměr o sobní mezi zaměstnavatelem a děl níkem je důvěrný. Ale bolševici t

takovému poměru nepovzbuzují. V kooperaci pak dělník pomáhá nést případně i ztrátu, nejen zisk. Ale to by se mohlému nelíbilo.
Jan Rundus.

Vás energie nesmí ochabnouti. Pro nás zde ve Spojených Státech nastala nová éra. Vyšli jsme ze světové války s takovou fi nanční a hospodářskou mocí, o jaké se nám před pěti lety ani ne snilo. Každý z nás může využít kovati této příležitosti, nebude-li jeho energie podryta vyčerpáním. Trinerova Angelika Hofká jest lékařem, který přivádí životní síly a energii k novému rozmachu. Dá Vám zdravý spínek, zbystří Vaši mysl a proto jest, zvláště nyní za velkého vedra, neocenitelným si lícím prostředkem. — Pro vy mknutí, polánání, únavu svalů a nohou a pod. jest Trinerův Lini ment nejlepší lékem. Proniká až k samému kořeni bolesti a poskytne rychlou úlevu. — Pro chro roby hrda jest Trinerův Anti putrin nejučinnějším kloktadlem. Je též výtečným antiseptickým prostředkem k čištění ran. Mějte jej vždy doma po ruce! Každý lé kárník má všechny Trinerovy lé ky na skladě. — Joseph Thier Company, 433-434 So. Ashland, Chicago, Ill. — Advertisement

Pomocné oddělení v nemocnici sv. Josefa.
Nemocnice sv. Josefa zřídila oddělení, kde nemocnými a méně zámožným nemocným, mimo nemocnici, poskytuje se lékařská ruda a ošetření buď zdarma, neb za velice nízký poplatek. Podobně bude naloženo i s případy po rodinmi. Ordinauje se od 2 do 4 hodin odpoledne. — Vchod do tohoto oddělení jest na jižní straně nemocnice.

ČESKÝ ODBORNÍK
961 — uli — nou u brda
16. A FARNAM ULICE, OMAHA, NEB.
Léčí hoře urečené orgány
DR. J. J. WARTA
1233—24 First National Bank Bldg.

operace a ženské nemoc.
DR. KAR. H. BREUER
DR. MILOSLAV J. BREUER,
diagnos a vnitřní nemoc.

ČESTÍ LÉKARI
Při naší úhradné máme dokonalou laborator k rozpoznávání všech nemocí. Máme i neocenitelné spojení pro všechny operace a vnitřní případy nemocí. Úhradova v pokoji číslo 210 Security Mutual Budova.
Severovýchodní roh 12. a O ulice, ve druhém poschodí v prou. Lincoln, Neb.

Land & Cattle Co.
HURON. S. DAK. BEADLE CO.
Obchoduje pozemky a dobytíkem. Kupuje a prodává pozemky, farmy a lobytak.
Kdo by si přál koupiti hotovou faridu v pěkné krajině, nebo kdo má v South Dakota farmu na prodej, dopište na: F. E. MATĚJKA, Huron, So. Dak.
1231-1232

Vařte své PIVO doma
Kdyby vložili do vašeho těla takové množství vitamínů, jaké jsou v pivu, bylo by to jako když...
VICTORIA SUPPLY CO.,
525 North Broadway
New York